

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א



זמנים

הדלקת הנרות.....6:51
סוף זמן קר"ש.....9:23
מוצש"ק.....8:23
שיעורים כסדרן
בבלי.....סוכה מ"ז
ירושלמי.....עבודה זרה ל"ז
תוספתא.....קרבתות פרק ח'

שעה 3, גליון 28 (128)

פרשת שמעי-פרה, כ' אדר ב', שנת תשע"ד לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ כעס ~

ביים הייליגן בעל שם טוב זי"ע האט פאסירט אן אינטערעסאנטע מעשה, וואס פון דעם קען מען זעהן די הארבקייט פון די שלעכטע מדה פון כעס.

ווי באקאנט האבן די אידן אין יענע צייט אסאך געליטן פון שלעכטע פריצים. ווען א איד האט געדונגען אן ארענדע ביי א פריץ, אויב דער איד האט נישט געהאט צו צאלן צייטליך די רענט, האט דער פריץ אריינגעווארפן דעם איד מיט זיין גאנצע פאמיליע אין תפיסה גרוב אריין, ער האט נישט געזעהן די שיינ פון די זון ביז מען האט נישט באצאלט פארן פריץ דאס געלט.

דער הייליגער בעל שם טוב פלעגט עוסק זיין אין די גרויסע מצוה פון "פדיון שבויים". ווען ער האט געהערט אז א איד זיצט אין תפיסה, האט ער געטוהן אלע פעולות אים ארויסצונעמען ווי שנעלער.

איינמאל האט פאסירט אז דער הייליגער בעל שם טוב זי"ע האט געהערט אז א געוויסער איד אן ארענדאר, זיצט שוין עטליכע חדשים אין תפיסה, ווייל ער האט נישט באצאלט די רענט פארן פריץ. דער בעל שם טוב האט גלייך צוזאמגעשטעלט דאס געלט וואס האט זיך אויסגעפעלט, און געשיקט א תלמיד ער זאל גיין אויסלייזן דעם איד פון תפיסה. דער תלמיד איז גלייך אריבער געפארן, און אויסגעלייזט דעם איד, און אים געברענגט צוזאמען מיט זיין ווייב און קינדער צום הייליגן בעל שם טוב.

דער הייליגער בעל שם טוב האט זיך זייער געפריידט צו זיי, אז דער אייבערשטער האט אים מוצה מיט אזא געוואלדיגע מצוה פון "פדיון שבויים", און ער האט געבעטן פונעם ארענדאר: "דו האסט דאך זיכער נישט אנגעגרייט אויף שבת צו מאכן, אפשר בלייבסטו שוין ביי מיר אויף שבת?", דער ארענדאר האט מסכים געווען, און ער איז טאקע געבליבן ביים בעל שם טוב אויף שבת.

שבת קדש ביי די סעודה האט דער בעל שם טוב געזאגט תורה, ער האט ארוימגערעדט אז

המשך בדף ב

פרשת השבוע

ניאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר ה' לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד נידם אהרן, ואגם כש"י אז משה האט געזאגט פאר אהרן: "איך האב געוואוסט אז דער משפן וועט געהייליגט ווערן דורך גרויסע צדיקים, אבער איך האב געמיינט אז דאס וועט זיין דורך מיר אדער דיר. יעצט זעה איך אז זיי זענען גרעסער פון מיר און דיר."

מוהרא"ש שליט"א איז עם מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ה) אויפן פסוק (תהלים ב') "בצר הרחבת לי" אז אפילו ווען א מענטש האט צרות זאל ער קוקן און זעהן אז אפילו אין די צרה קען ער טרעפן זאכן וואס דער אייבערשטער האט אים דערמיט געהאלפן. ווייל דער אייבערשטער איז דער "בעל הרחמים" און אפילו ווען ער שיקט א צרה איז עם אויך מיט רחמנות. אבער ווען דער מענטש איז אין די צרה איז אים שווער צו קוקן אויף די גוטע חלקים, און ער קען חס ושלום האבן קשיות אויפן אייבערשטן. דערפאר איז א גרויסע מצוה ווען א צווייטער איז אים מחזק זיין, און זאגט אים: "שמארכ זיך, ווער נישט צופאלן, די צרה וועט אריבערגיין, און ביז דעמאלט קוק אויף די גוטע זאכן וואס דער אייבערשטער האט דיר יא געהאלפן."

דאס איז פשוט אין פסוק, ווען עם איז געשעהן די גרויסע צרה, אהרנים צוויי קינדער נדב און אביהו זענען געשטארבן, האט אים משה רבינו מחזק געווען און געזאגט: "נעם ארויס די גוטע חלק דערפון, און זעה אז זיי זענען געווען גרויסע צדיקים."

(ואת התורה שמיני ז')

כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם תאכלו, דער אייבערשטער האט געהייסן אז פיש מעג מען עסן נאר אויב עם האט "סנפיר - פלום פעדערן" וואס מיט דעם שווימט ער, און אויך "קשקשת - שופן" וואס זענען ווי א פאנצער אויף זיין גוף.

מוהרא"ש שליט"א זאגט אז דאס קומט אויף מרמז זיין דאס וואס דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו') אז ווען א איד וויל תשובה טוהן, ער וויל זיין אן ערליכער איד, דארף ער זיין "פקי ברכוא ופקי בשוב", דאס מיינט אז פון איין זייט דארף מען פרובירן צו טוהן ווי מער גוטס, אריינבאפן ווי מער תורה ומצוות ומעשים טובים, און זיך צוריק האלטן פון געבורות. אבער פון די אנדערע זייט מוז מען זיך זייער שמארכן, אז אפילו עם גייט נישט ווי מען וויל, אפילו מען פאלט דורך און מען האט זיך נישט אויפגעפירט ווי עם דארף צו זיין, און דער יצר הרע קומט גלייך צוברעכן דעם מענטש: "דו ביזט שוין גארנישט ווערד, דו וועסט שוין מער נישט זיין קיין ערליכער איד". פאר מען זיך נישט לאזן פון אים,

המשך בדף ב

שיחות מוהרא"ש

דער זצ"ר הרע כאפט זיך אריין אפילו ביי אן ערליכער איד און ער פרויבירט אים מכשיל צו זיין מיט עבירות, און נאך מער פרויבירט ער מכשיל צו זיין אן ערליכער איד מיט די מדה פון "כעס", דער זצ"ר הרע ווערט זייער פרייליך ווען ער קען אויפֿרעגן א איד, דאס ביי אים דער גרעסטער געווינט.

אינמיטן די תורה, האט זיך דער בעל שם טוב געגעבן א שטעל אָפּ, און געפֿרעגט דעם אַרענדאַר: "וואס הערט זיך עפֿעס גייעס?", דער אַרענדאַר האט זיך פֿאַרוואונדערט און געזאָגט:

"רבי, די לעצטע פֿאַר חדשים בין אין געווען איינגעשפֿאַרט אין אַ סונקעלע תּפֿיסה, פֿון וואו זאל איך הערן גייעס?", דער בעל שם טוב האט אים איבערגעפֿרעגט: "דאס מיינ איך טאָקע, וואס איז געווען עפֿעס גייעס דאָרט אין תּפֿיסה, וואס האָסטו געהערט דאָרט?" דער אַרענדאַר

האט געענטפֿערט: "איך האב נאַר געזעהן די פינקטערע ווענט פֿונעם גרוב, מען האט מיר יעדן טאָג אַראַפֿגעלאָזט אַביסל עסן מיט אַ שטריק, פֿון וואו זאל איך הערן גייעס?", דער בעל שם טוב האט אים ווייטער געפֿרעגט:

"אַבער דו האָסט נישט געהערט עפֿעס קולות דאָרט אין גרוב?" דאן האט זיך דער איד שוין דערמאָנט און געזאָגט: "יא רבי, אַ גאַנצע וואָך פֿלעג איך הערן אַ קול וואס וויינט זייער שטאַרק, און יעדן ערב שבת נאָנט צום זמן האב איך געהערט אז דער קול לאַכט זייער שטאַרק."

דער בעל שם טוב האט אים ווייטער געפֿרעגט: "און וואס האָסטו געהערט די לעצטע וואָך פֿאַר דו ביזט אַרויסגעקומען פֿון תּפֿיסה?", דער אַרענדאַר האט געענטפֿערט: "די לעצטע וואָך האב איך געהערט די גאַנצע וואָך נאַר אַ גרויסע געוויין מיט קולי קולות, און ערב שבת פֿאַרן זמן האב איך געהערט נאַר אַ גרויס געלעכטער, אַסאַך מער פֿון יעדע וואָך" דער בעל שם טוב האט אים ווייטער געפֿרעגט: "און דו ווייסט וואס דאס האט געמיינט?" האט ער געענטפֿערט: "ווי אזוי זאל איך וויסן? איך ווייס נאַר אז איך האב געציטערט מיט גרויס שרעק."

דער בעל שם טוב האט זיך אָנגערופן פֿאַר זיינע תּלמידים - וואס האָבן זיך געוואונדערט אויף די מאַדנע מעשה - און זיי געזאָגט: "איך וועל ענק מסביר זיין די גאַנצע מעשה וואס דא האט פֿאַסירט. עס איז דא אַ צדיק אַ גרויסער עובד ה', ער עסט נישט גאַרנישט אַ גאַנצע וואָך, ער איז נאַר מיוחד יחודים און דינט דעם אייבערשטן מיט גרויס גרען און ער איז זייער דבוק צום אייבערשטן. דער ס"מ מיט די קליפות זענען זייער נישט צופֿרידן פֿון דעם ווייל מיט די עבודות פֿון דעם צדיק פֿאַרברענט ער אלע קליפות. און דאָרט אין דעם תּפֿיסה גרוב געפינען זיך שדים און קליפות, און דעריבער וויינען די קליפות אַ גאַנצע וואָך זייער שטאַרק.

ווען עס קומט אַבער ערב שבת און דער צדיק גרייט זיך אַן אַ גלעזל וואַרימע מילך אויס צו

פֿרשת השבוע

"איך בין טאָקע דורכגעפֿאַלן, אַבער דער אייבערשטער האט מיר נאָך אַלין ליב, ער וואַרט נאָך אויף מיר, איך קען נאָך אַלין צוריק קומען צו אים. איך וועל מיר אויסרעדן די האַרץ פֿאַר אים, איך וועל תּשובּה טוהן, און איך בין שוין צוריק ביים אייבערשטן."

דאס קומט אונז דער פֿסוק מִכֶּמֶז זיין, די אידישע קינדער ווערן צוגעגליבן צו די פֿיש, ווי דער פֿסוק זאָגט (בראשית כח, ט) "וַיִּדְבֹּג לְרֵב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ", און די אידן דאַרפֿן שווימען אין וואַסער, וואס דאס גייט אַרויף אויף לערנען תּורה, ווי דער פֿסוק זאָגט (שע"ה, א) "הוּי כֹּל צִמָּא לְכוּ לַמַּיִם", און אויך תּפֿלה ווערט אָנגערופן וואַסער, ווי דער פֿסוק זאָגט (אכה"ב, יט) "שִׁפְכֵי כַמַּיִם לְבַךְ נִכַח פְּנֵי ה'", קומט אים אז א איד איז ווי א פֿיש וואס דאַרף שווימען אין תּורה און תּפֿלה.

און דער איד דאַרף האָבן "סנפיר וקשקשת", פֿון איין זייט "סנפיר - פֿלוס פֿעדערן" צו קענען גוט שווימען, צו קענען אַרייַנכאַפֿן אַסאַך מַצּוֹת ומעשים טובים, אַבער פֿון די אַנדערע זייט דאַרף מען אויך האָבן "קשקשת - שופֿן", דאס מיינט אז מען דאַרף האָבן אַ פּאַנצער, זיך נישט צו לאָזן צוברעכן פֿונעם יצ"ר הרע קיינמאל נישט, נישט קיין חילוק אין וואַסערע מצב מען געפינט זיך.

די גִּמְרָא זאָגט (נדה נ"א): אז אויב מען זעהט אז די פֿיש האט "קשקשת - שופֿן", איז זיכער אז עס האט "סנפיר - פֿלוס פֿעדערן", דאס איז מִכֶּמֶז אז דער עיקר איז דער פּאַנצער, דער עיקר דאַרף מען זיך נאַר זייער שטאַרק און נישט ווערן צובראַכן פֿון קיין שום זאַך, און אויב מען שטאַרקט זיך, וועט שוין דער אייבערשטער העלפֿן, אז מען וועט זיך צוהערן צו די צדיקים, וואס לערנען דעם וועג ווי אזוי צו שווימען אין ים התּהוֹמָה" און זיין נאָנט צום אייבערשטן.

(תוך הנחל סעודה שלישית, שמוני, תשס"ז לפ"ק)

ניקריבו לפני ה' אש זרה אשר לא צוה אתם, נדב און אביהו זענען געשטאַרפֿן ווייל זיי האָבן געמאַכט פֿאַרן אייבערשטן א פֿרעמדע פֿייער וואס ער האט נישט געהייסן. רש"י זאָגט, פֿאַרנוואס זענען נדב און אביהו געשטאַרפֿן? ווייל זיי האָבן געפֿסקנט הלכות פֿאַר זייער רבי משה רבינו. לכּאֹרֶחַ דאַרף מען פֿאַרשטיין, דער פֿסוק זאָגט דאָך אַ צווייטע מעם, פֿאַרנוואס זאָגט רש"י אן אַנדערע מעם פֿאַרנוואס זיי זענען געשטאַרפֿן?

מוהרא"ש שליט"א איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאָגט (לקיט מוהר"ן חלק א' סימן ס"א), אז דורך אַמונת חכמים, אז מען פֿאַלגט אַ צדיק, דורך דעם ווייסט אַ מענטש ווי אזוי זיך צו פֿירן.

דאס מיינט אז אפילו ווען איינער איז וואויל און ערליך, ער וויל נאַר טוהן דעם רצון ה', דאַרף ער אַבער נאָך אַלין גיין צו אַ צדיק וואס זאל אים ווייזן די ריכטיגע וועג, ווי אזוי צו דינען דעם אייבערשטן, ווייל אַלין קען זיך אַ מענטש זייער נאָרן, ער טוט ווילדע זאַכן וואס דער אייבערשטער וויל בכלל נישט האָבן פֿון אים.

אזוי ווי מיר געפינען ביי קרח וואס האט נישט גענואלט פֿאַלגן משה רבינו, האט ער זיך אָנגעטוהן אַ מלית וואס איז געווען אינגאַנצן פֿון תּבֿלָת, ער האט געמיינט אז ער איז ערליכער מיט דעם, אַבער דער אייבערשטער דאַרף דאס בכלל נישט, און דערפֿאַר מוז מען האָבן אַ צדיק, וואס ער לערנט דעם מענטשן דעם ריכטיגן וועג אין לעבן.

דאס איז פֿשט אין פֿסוק, וניקריבו לפני ה' אש זרה אשר לא צוה אתם, נדב און אביהו האָבן געפֿרעגט צום אייבערשטן אַבער עס איז געווען א פֿרעמדע פֿייער, א פֿייער וואס דער אייבערשטער האט זיי נישט געהייסן, אַבער ווי אזוי זענען זיי צוגעקומען דאס צו טוהן? ווייל זיי האָבן נישט געפֿאַלגט משה רבינו, ווען זיי וואַלפֿן געהאט אַמונת חכמים, און גענאַנגען צו משה רבינו און אים געפֿאַלגט, וואַלפֿן זיי נישט צוגעקומען צו דעם.

קומט אים אז די בייַדע מעמים זענען איינס, נאַר רש"י זאָגט די סיבה וואס האט זיי צוגעברענגט צו מאַכן דעם פֿרעמדן פֿייער.

(תוך הנחל סעודה שלישית, שמוני, תשס"ה לפ"ק)

שיחות מוהרא"ש

פאסטן פארן זמן, נישט אריינצוגיין אינעם שבת פאסטענדיג. דעמאלט מאכן די קליפות אז די מילך זאל זיך אויסגיסקן, און דער צדיק ווערט זייער אויפגערגעט פון דעם, און אלע קליפות קומען צוריק צו אים, און דערפאר לאכן זיי אים אויס.

אינמאל האט דער צדיק אנגעהויבן צו באמערקן אז עפעס גייט דא פאר, יעדע וואך גיסט זיך נאכאמאל אויס די מילך אויף אן אנדערע וועג, האט ער זיך איין וואך זייער אנגעשטרענגט, ער האט מיחד געווען נייע יחודים, און ער האט געלערנט און געדאוונט א גאנצע וואך. און ערב שבת האט ער ווייטער אנגעגרייט א גלעזל ווארימע מילך, אבער יעצט האט ער עס איינגעשפארט אין זיין פערזענליכע שאפע וואו ער האט געהאלטן זיינע געשריבענע חידושי תורה, וואס נאר ער האט געהאט דעם שליסל דערצו, אז קיינער זאל נישט קענען צוקומען צו דעם, אזוי אז זאל זיך נישט קענען אויסגיסקן די מילך.

די קליפות האבן זיך זייער דערשראקן פון דעם, ווייל זיי האבן געזעהן אז די וואך וועט ער עס שוין מאכן, ער וועט זיך נישט אויפֿרעגן. דערפאר האבן זיי מער געוויינט יענע וואך. יענע וואך ערב שבת האט זיך אפגעשטעלט ביי זיין הויז א גוי וואס האט פארקויפט האלץ פאר זייער א ביליגע פרייז, די רעביצין איז געקומען צו לויפן צו איר מאן און געזאגט: "עס איז דא יעצט געקומען א גוי מיט זייער ביליגע האלץ, גיב מיר שוין געלט צו קויפן די האלץ, אזא מציהא מאכט זיך נישט יעדן טאג!" ער האט גלייך געגעבן פאר זיין ווייב די שליסלעך צו זיין שאפע אז זי זאל נעמען פון דארט געלט, ווען זיין ווייב האט געעפנט די שאפע האט זיך אויסגעגאסן די גלעזל מילך אויף די טיייערע חידושי תורה וואס ער האט געהאט געשריבן... ווען ער האט דאס געזעהן, האט ער זיך זייער שטארק אויפגערגעט, און ער האט אנגעהויבן צו שרייען אויף זיין ווייב: "וואס דארף איך די גאנצע האלץ?! זאל ער זיך גיין מיט די ביליגע האלץ!", און אזוי ווי ער איז אריין אין אזא גרויסע פעס, זענען די קליפות צוריק געקומען צו אים, און דערפאר האבן די קליפות זייער שטארק געלאכט.

ווען דער בעל שם טוב האט געענדיגט דערציילן די מעשה, איז איינער פון די תלמידים וואס זענען געזיבן ביים טיש צוזאם געפאלן און גע'חלש'ט. ווען מען האט אים דערמונטערט האט ער זייער שטארק געוויינט, און יעדער האט פארשטאנען אז ער איז געווען דער צדיק פון וועם דער בעל שם טוב האט גערעדט.

זעהט מען פון די מעשה ווי שטארק מען דארף אקטונג געבן נישט צו ווערן אין פעס, מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זיך קיינמאל נישט אויפֿרעגן. און ספעציעל ערב שבת, דעמאלט פארלינגט זיך דער יצר הרע מער צו מכשיל זיין א מענטש מיט פעס. אזוי ווי די גמרא דערציילט (גיטין ב.) אז עס איז געווען א משפחה וואס מען פלעגט זיך דארט זייער קריגן יעדן ערב שבת, איינמאל האט זיך דער הייליגער תנא רבי מאיר אריינגעזעצט ביי זיי אינדערהיים, פארשטייט זיך אז זיי האבן זיך נישט געקריגט פאר רבי מאיר. אזוי האט ער געטוהן דריי וואכן, און דאן האט ער געהערט א קול וואס זאגט: "וויי איז מיר, אז רבי מאיר האט מיר ארויסגעטראגן פון דעם הויז". דאס איז געווען דער ס"מ, וואס פלעגט יעדע וואך מאכן מחלוקת ערב שבת ביי יענע משפחה, און רבי מאיר האט אים ארויסגעטראגן.

און באַמַת איז די מדה פון פעס א פשוטע שגעון וואס כאפט אן דעם מענטש, און דאס הרג'ט אינגאנצן אפ דעם מענטש'ס לעבן, אזוי ווי מען קען זעהן אויף א מענטש וואס ווערט גערנועז פון יעדע זאך, יעדע קלייניקייט גערווירט אים, אזא מענטש האט נישט קיין נארמאלע לעבן. און דערפאר ווער עס וויל זיין א ערליכער איד זאל אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זיך אפלאזן פון די שלעכטע מדה, און זיין נאר א רהיגער געלאסענער מענטש, זיין אייביג נאר פרייליך און זיך קיינמאל נישט אויפֿרעגן. און דאן וועט ער האבן א גליקליך לעבן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(שיחות מוהרא"ש חלק ב' ערך פעס)

מעשיות פון צדיקים

א מלמד דארף דערציילן אסאך מעשיות פון צדיקים פאר די קינדער, און דער הייליגער רבי האט געזאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן רמח) דאס דערציילן מעשיות פון צדיקים איז זייער א גרויסע זאך, ווארום ווען מען דערציילט א מעשה פון א צדיק ווערט נתעורר דאס הארץ נאכצוטון דעם צדיק, און ער אליין איז געקומען צו זיין דרגא נאר ווייל ער האט געהערט אסאך מעשיות פון צדיקים ווען ער איז געווען גאר א קליין אינגל.

עס איז באוואוסט אז דער הייליגער צאנזער רב זי"ע (בעל דברי חיים) האט געפרעגט דעם מלמד פון זיינע קינדער אויב ער לערנט מיט זיי מוסר, האט דער מלמד געענטפערט יא, ער לערנט מיט זיי "חובת הלבבות", האט זיך דער הייליגער צאנזער רב זי"ע אנגערופן צום מלמד, נישט דאס האב איך געמיינט, איך האב געמיינט דו זאלסט דערציילן מעשיות פון הייליגן רבי'ן רבי אלימלך זי"ע, און פון הייליגן רבי'ן רבי זושא זי"ע, ווארום ער האט פארשטאנען אז אויב מען וועט דערציילן די קינדער מעשיות פון די הייליגע ברוךער זי"ע, וועט דאס אריינברענגען אין די קינדער א געוואלדיגע בענקעניש נאכצומאכן.

(אשר בנחל באידיש חלק א' מכתב ק"ז)

~ נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' ~

המשך

די בחורים זענען אויפגענומען געווארן מיט גרויס פרייד, וויסענדיג פון וועלכע ישיבה עס האנדעלט זיך, א ישיבה וואו די בחורים לעבן מיטן אייבערשטן, א ישיבה וואו יעדער בחור לערנט יעדן טאג בהתמדה רבה, בחורים וואס זענען אויסגעצייכנט מיט יראת שמים, מדות טובות, און איידלקייט, וואס מען טרעפט נישט.

עס זענען געווען דריי גרופעס, א גרופע אין וויליאמסבורג, א גרופע אין בארא פארק, און א גרופע אין קרית יואל, די בחורים זענען ארויף געגאנגען און געזינגען די אלע באקאנטע אידישע ניגונים צום אייבערשטן. עס זענען צוריק געהערט געווארן גאר גוטע גריסן, ווי די חשובע נגידים האבן גאר שטארק הנאה געהאט, און זיך אנגערופן מיט ווארימע סכומים. מיטן אייבערשטנס הילף איז עס אריבער מיט גאר גרויס הצלחה, דער אייבערשטער זאל העלפן ווייטער.

ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר!

קמחא דפסחא פאר די אידן אין יבנאל

דעם יום טוב פורים איז אריינגעקומען גאר שיינע סכומים פאר די קמחא דפסחא קאמפיין וואס מוהרא"ש שליט"א נעמט צוזאם פאר די אידן אין יבנאל אז זיי זאלן האבן אויף פסח צו מאכן.

ווי שוין געמאלדן האט מוהרא"ש געבעטן אלע אנשי שלומינו זיך משתתף צו זיין מיט די סכום פון \$180 צו קענען צושטעלן פאר די אידן פון יבנאל אויף פסח.

מיטן אייבערשטנס הילף האבן זיך אנשי שלומינו ווארים אנגערופן און עס איז אריין געקומען גרעסערע סכומים.

ווער עס האט זיך נאכנישט משתתף געווען, קען נאך אריינברענגן די געלט אין צענטעראלן אפיס אויף 27 Skillman St. אדער רופט

718-384-1652

והלך לפניך צדקך!

וואָרף עס אַרויף אויפ'ן קעמל

דער הייליגער חוזה פון לובלין זי"ע איז איינמאל געפארן אין זיינע יונגע יארן צו זיין רבי'ן דער הייליגער רבי רבי אלימלך זי"ע אויף שבת, נאך שבת ווען ער האט שוין געוואלט אהיים פארן איז ער זיך אריין קודם געזעגענען פון זיין רבי'ן, און גלייכצייטיג האט ער געבעטן א ברכה אז ער זאל טרעפן א וואגן וואס זאל אים אהיים טראגן.

האט אים דער רבי רבי אלימלך געזאגט: אז דו פעהט'ס אזא זאך, מ'יין איהן אז דו דארפסט נאך אביסל דא בלייבן לערנען, ווייל די שלימות פון בטחון איז, זיך צו פארלאזן אינגאנצן אויפ'ן אייבערשטן און גארנישט בעטן קיין טובות פון מענטשן. און דאס איז פשט וואס די גמרא דערציילט (ראש השנה כו:) אז די חכמים האבן נישט געוואוסט פשט אין פסוק (תהלים נה, כג) "השלה על ה' יהבך והוא יכלףך", ביז רבה בר בר חנה האט געזאגט אז ער איז אמאל געגאנגען אויפ'ן גאס שלעפענדיג א פעקל, און ער האט געטראפן א סוחר וואס האט געריטן אויף א קעמל, און דער סוחר האט אים געזאגט: "נעם דיין פעקל און ווארף עס ארויף אויפ'ן קעמל".

די פשט איז אז די חכמים האבן נישט געוואוסט ווי ווייט מען דארף זיך פארלאזן אויפ'ן אייבערשטן, דארף מען זיך טאקע אינגאנצן פארלאזן נאר אויפ'ן אייבערשטן, אדער מען דארף אליין אויך עפעס טוהן? ביז זיי האבן געהערט די מעשה אז רבה בר בר חנה האט גארנישט געבעטן פונעם סוחר, ער האט זיך נאר פארלאזט אז דער אייבערשטער וועט אים העלפן, און דער סוחר האט זיך אליין אנגעטראגן אים צו העלפן, זעהט מען אז מען דארף זיך אינגאנצן פארלאזן נאר אויפ'ן אייבערשטן.

אזוי האט דער רבי רבי אלימלך גערעדט מיטן חוזה. גלייך ווען ער האט געענדיגט רעדן, איז ארויף געפארן א וואגן, און דער בעל עגלה שרייט ארויס צום חוזה: "אינגערמאן, דו ווילסט אפשר אהיים פארן? איהן פאר יעצט קיין לובלין..." דאן האט דער חוזה שוין גוט פארשטאנען וואס זיין רבי האט אים געזאגט, אזוי ווי ער האט אליין געזעהן אז דער אייבערשטער אליין האט אים געהאלפן, אן טוהן קיין שום פעולה.

וואויל איז דעם וואס פארלאזט זיך אויפ'ן אייבערשטן, וועט אים זיכער גארנישט פעלן!

(שיחות מוהרא"ש חלק ה' ו' חלק י' ערך בטחון)

~ נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' ~

שיינע פורים טיש ביי מוהרא"ש שליט"א

אנשי שלומינו זענען זיך צוזאם געקומען צו די סעודת פורים ביי מוהרא"ש, נאך די סעודה האט מען ארויסגעלאזט אין פייערליכע טענץ בתופים ובמחולות, און געדאנקט דעם אייבערשטן אויף אלע זיינע חסדים, בימים ההם וואס מיר זענען ניצול געווארן פון המון הרשע, און מקבל געווען די תורה פון פריש, "קימו וקבלו היהודים".

ובזמן הזה, אז מיר האבן זוכה געווען צו וויסן פונעם הייליגן רבי'ן, וואס לערנט אונז שטענדיג אנצוהייבן פון פריש, זיך נישט לאזן פארפירן פונעם יצר הרע, נאר שטענדיג נאכאמאל צוריק קומען צום אייבערשטן, זיך אויסרעדן צום אייבערשטן, און אזוי וועלן מיר זיכער שטענדיג מצליח זיין.

והימים האלה נזכרים ונעשים!

מוהרא"ש שליט"א פארט קומענדיגע וואך אויף ארץ ישראל

מיטן אייבערשטנס הילף וועט מוהרא"ש פארן נאך שבת אויף ארץ ישראל, וואו ער וועט זיך אויפהאלטן פאר א וואך, צו מחזק זיין די ארטיגע אידן.

די קומענדיגע וואך וועט נישט פארקומען די וועכנטליכע ליל שישי שיעור.

מען קען הערן אלטע שיעורים פון מוהרא"ש אויפן "קול ברסלב" טעלעפאן ליין, אויפן נומער 212-444-9191.

חזק ונתחזק!

בחורי פון ישיבה שיינ אויפגענומען

דורך נדיבי עם בעצם יום הפורים

דעם יום טוב פורים זענען די בחורים פון ישיבה ארום געגאנגען צו די נדיבים בעם, צוזאמגעמען באשטייערונגען פאר אונזערע מוסדות.

המשך בדף ג

באחד באדר משמיעין על השקלים

ווי באקאנט נעמט מוהרא"ש שליט"א צוזאם יעדע יאר "קמחא דפסחא" צו העלפן די משפחות אין יבנאל צו האבן אויף יום טוב פסח.

די שטעטל האט זיך שוין ברוך ה' זייער ציוואקסן, עס האלט שוין היינט ביי איבער 450 משפחות כן ירבו, און מיט דעם האט זיך אויך פארמערט די געברויך פון צושטעלן "קמחא דפסחא" אז די אידן זאלן האבן אויף צרכי יום טוב

על פי בקשת כ"ק מוהרא"ש שליט"א

ווערן אלע אנשי שלומינו געבעטן אריינצוברענגן כאטש \$180 אז די אידן זאלן קענען האבן א שמחת יום טוב

מען קען אריינברענגן די געלט אינעם צענטראלן אפיס 27 Skillman St.

אדער רופט 718-384-1652

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפירן

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועכענטליכע גליונות . קונטרסים . ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

B. HALPERN, CPA
CERTIFIED PUBLIC ACCOUNTANT
845.200.2222

Analysis and Money Management
Tax Planning
Payroll Service
Client Responsiveness
Business and Individuals

Yanky Halpern
Executive Director
Shevycpa@gmail.com

1764 50th Street Suite 2
Brooklyn, NY 11204

עס איז נאך געבליבן געציילטע פון די גאנצע סעט

שיחות מוהרא"ש

15 בענדער

וכל הקודם זכה!

צו באקומען בהיכל הישיבה
אדער רופט: 347-977-7994

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועטייזן אינעם גליון

פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com